

Српска Православна Црква Св. Сава

Исаква, ВА.

Свештеникова посланица за мај 2007 год.

Узнео си се у слави, Христe Божe наши, обрадовавши ученике обећањем Светога Духа, пошто су се благословом уверили, да си Ти Син Божји, Избавитељ. (Тропар празник Вазнесење)

Драги, у Христу браћо и сестре,

Док киша пада, гледамо како биљке ничу, цвеће цвета и постоји у ваздуху једно освежење које само пролеће може донети. Како је дивна творевина коју нам Бог дарује! У исто време се налазимо између Васкрса и Духова са празником Вазнесења Господњег. Време је да се радујемо настављајући са празничним поздравом “Христос Васкрсе” све до празника Вазнесења. У исто време доживљавамо физичко и духовно васкрсење. Семе је посађено у земљу и “умрло” да би се добио живот, исто као што је и Христос умро и лежао у гробу па тек онда открио своје васкрсење.

Да, постоји живот после смрти и Бог нас потсећа на ово сваки дан када видимо красоту око нас. Да, између лошег и ружног у овом свету постоји и доброта и красота. Може бити да је тешко да видимо најбољи део овога, због тога што смо сувише занесени земаљским светом и због тога што је наша пажња само окренута према земаљском свету. Када проведемо више времена у молитви, у посту и радећи дела милосрђа, ми почињемо да другачије гледамо на свет. Ми онда можемо да постанемо духовнији, што нам је корисно за будућност.

Сви воле да раде у башти или да прошетају кроз башту. Ово је заиста освежавајуће искуство. Ово је само кратак визуелан утисак шта нас очекује у Божјему небескоме царству. Наше животно путовање је пуно напора и увек покушавамо да постигнемо нешто боље у нашем животу, шта је сасвим нормално. Али се плашим да је већина наших покушаја да постигнемо један виши ниво, окренут сувише према добром физичком стању.

Требамо се питати: да ли се пењемо према духовности или не? Једна добра мера би била да упоредимо колико времена проводимо на физичким а колико на духовним делима. Да ли су ова два гледишта у равнотежи или не?

Када погледамо око нас, не можемо да не будемо свесни природног поредка који је Бог створио. Све је у равнотежи до год људи ту равнотежу не поремете. Има много ствари која се могу десити ако се не чува природна средина – у ствари, ако нисмо добри старатељи Божијег створења. Наша бића – тело, ум и душа – је исто тако Божије створење. Да ли смо ми добри старатеље према себи?

Подизати се (“вазнесење”) је изузетна ствар – достигнуће. Хајде да се спремимо за оно последње подизање – вазнесење. Немојмо бити немарени према нашим физичким и духовним дужностима ради наше душе и људи око нас.

Са љубављу у Христу,

о. Илија Балаћ
парох